

3.søndag efter påske

281 Nu nærmer sig vor pinsefest

302 Gud hellig ånd

484 Du som vejen er og livet

28 De dybeste lag i mit hjerte.

:Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde: »Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen.« Thomas sagde til ham: »Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?« Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham.« Filip sagde til ham: »Herre, vis os Faderen, og det er nok for os.« Jesus sagde til ham: »Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen; hvordan kan du så sige: Vis os Faderen? Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De ord, jeg siger til jer, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger. Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; hvis ikke, så tro på grund af selve gerningerne.«

[Johannesevangeliet 14,1-11](#)

Mange kender jorden, men alle kender vejene, man fødes ved vejene og man går ad dem når man skal et sted hen, man kommer sjældent over grøfterne”.

Sådan siger Johannes V. Jensen i sin roman "Einar Elkær", en uhyggelig misantropisk skildring af et fin de siècle menneske (altså slutningen af 18 tallet), et menneske der går til i selvkredsen og uophørlig modstand mod at træde ind i den virkelige verden, der hvor man er nødt til at springer over grøfterne hvis man ikke vil falde i dem.

Det at gå vejen, at gå den rette vej har optaget mennesker lige fra de allerførste kristne. Vi læser i "Apostlenes gerninger" at den kristne bevægelse simpelthen hed "vejen" i de første menigheder.

De menigheder omtales af de forskellige romerske embedsmænd som havde hørt om "vejen".

Og vi, vi kalder det jo også en bevægelse. En bevægelse er selvsagt noget, der bevæger sig så det er s rigtig flot at kristendommen simpelthen hed "vejen" i begyndelsen.

Det var **vejen** som bevægelsen måtte gå.

Det er vejen som man skal gå ad for at komme til Faderen i den forstand er Kristus
vejen for kun ved at følge ham kommer man til Gud.

Poul Anker Bech, den nu afdøde danske surrealist har tegnet en vej der går med sin
enerverende midterstribe ud mod horisonten. Landskabet bliver til ingenting blot
ramme om vejen. Usikrere venter vi ved den vej i en grå plastikboble, der skal vi
opholde os, ensomt kører knallerten frem som et sært menneskedyr der har
erstattet sine ben med gummihjul og sit åndedrag med jordens skrøbelige
fossilager. Vi er fremmede der ved vejen. Vi er fremmede for hinanden, men vi er
fremmede også for den jord vi lever på. Vi stjæler af dens ressourcer uden at vi vil
kendes ved det eller vide noget om det

Grå og fanget ind af det der er bestemte for os.

Men hvorfor bliver vi fremmede i vores eget liv?

Den opstandnes budskab og løfte er så enkelt: ” gå vejen kom til Faderen det er livet”

Det er så enkelt et budskab at man kan undre sig over at det ikke er blevet hørt.

Det bliver ikke hørt fordi vi er blevet fremmede i vores eget hus.

Vi hører, at der er mange boliger i vores fars hus, alligevel forekommer det, at der næppe er plads til os, at det er svært for os at finde et sted i vor fars hus, at vi færdes på vildvejene uden at kende jorden. Vi er kommet af jorden vi skal vende tilbage til jorden, men ikke engang den kender vi. Vi er blevet fremmede.

Det der gjorde Ejnar Elkær fremmed i verden var hans selv optagethed, hans evig stræben mod sin egen selvrealisering. Skaberiet.

Det er for så vidt den samme fortælling vi hører i dag. Vi hører disciplene Thomas og Filip, der spørger om det, som de så nemt kunne forstå. Hvorfor spørger de og beder om beviser og tegn. De har fået dem, men de bliver ved at spørge.

Det enkle svar er at de er dumme, men det er ikke forklaring nok.

Nej det er den gamle tale om det forhærdede menneske. Det der får alt, men som hverken kan tyde eller forstå som står med favnen fuld, men som ikke kan se eller

høre ordenen og som slet ikke ved sig udvalgt, som i sin træghed forskanser sig bag det som man engang har hørt andre sige, som man gør til sine egne fordomme. Man tror man ved og hvad ved man? Derfor bliver de ved med at spørge om det de godt ved

Filip og Thomas var blevet hængende fast i tiden fra før Kristi fødsel.

Øh vis mig gud så vil jeg gå vejen.

Øh, hvis en ville opstå fra de døde, så ville jeg tro.

Øh hvis de spillede salmerne på de gamle melodier ville jeg komme i kirken.

Øh hvis ham der Johannesen var her på ville jeg komme i kirken.

Øh hvis min bedstemor var en sporvogn ville vi ikke behøve offentlig transport.

Til alt det siger Jesus kort og klart:

I har set Gud, for det er mig jeg er vejen sandheden og livet

Ja, jeg er opstået fra de døde. Jeg gjorde det lige her i påsken

Det er blevet fortalt i på omkring 2000 skærme her i landet.

De melodier de bruger i Klim Hannæs, har de brugt de sidste 80 år, hvem kan huske længere af jer

De er 7 år siden Johannesen forlod Klim

Og din bedstemor ville aldrig have været stor nok til at dække den kollektive trafik

Træghed, er vi træge til at huske, træge til at ville træge til at tro.

Det går kun fordi Vores Gud er en gud der er fuld af under.

Man skal være mere end træge for ikke at se Guds under i verden. Se underne omkring dig se, du fik en morgen at stå op til, det har du slet ingen krav på, men du fik det alligevel og så vil du påstå at du ikke ved noget om opstandelse

Opstandelse er at vågne at vide sig tilbage i livet.

At kende jorden at vide at den kom du fra og den skal du tilbage til og tro på at du skal opstå af den.

Når jeg siger vi er træge til at høre Guds ord og se hans under i verden kunne du vel godt blive træt af at du altid skal høre om din træghed overfor livets under og overfor Gud for måske høre du virkelig hans ord, måske tager du dagen af Guds hånd og takker ham for livet måske ved du godt at du lever i nåden.

Evangeliet er vel også for alle der tror og ikke kun for os ugudelige og sure og træge mennesker der har gjort vejen til en dobbeltmotorvej, hvor det handler om at komme frem foran alle andre fætter Guf mennesker der ligger og fjumrer rundt i deres Toyotaer.

Det kan være vejen du går ad slet ikke er en motorvej, men netop er den vej der fører dig rundt på Guds grønne jord.

Men skulle du falde i søvn ved rattet og køre af vejen i dit liv så husk at han er vejen sandheden og livet og at vi altid følger ham fra påskemorgen til pinsedag. Det er det stykke af vejen vi får lov at følge fra opstandelsen morgenrøde ind i åndens og skønhedens rige og når du først får travlt med at følge ham så får du blikket rette væk fra dig selv. Kun sådan kan du gå den lige vej fra jord til himmel. Amen